

щоб забезпечити необхідні умови і прикласти максимум зусиль для захисту і охорони права інтелектуальної власності. Закони повинні обслуговувати права, інтереси держави, суспільства і кожного суб'єкта правовідносин, а не просто бути умовністю з нульовим відсотком практичного застосування.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Конституція України : Прийнята на V сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30.
2. Про авторське право і суміжні права : Закон України від 23 грудня 1993 р. № 3792-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 13.
3. Отлейкіна П.В. Проблеми захисту інтелектуальної власності в Україні [Електронний ресурс] / П.В. Отлейкіна. – 2013. – Режим доступу: <http://www.repository.hneu.edu.ua>
4. Бабич Ж.В. Європейський патент як дієвий інструмент захисту прав промислової власності в ЄС / Ж.В. Бабич // Молодий вчений. – 2015. – С. 16-20.

Годунова Владислава Андріївна

*студентка 2-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»,*

Лапа Катерина Олександрівна

*студентка 2-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник – к.ю.н., доцент Давидова І.В.*

СІМ'Я У СФЕРІ ДІЇ ЮВЕНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІЇ

Одним із головних завдань держави та суспільства є виховання здорового молодого покоління, тому серйозною соціальною проблемою є порушення права в молодіжному та дитячому середовищі, поширення наркоманії, алкоголізму та інших форм девіантної поведінки.

Необхідність особливого підходу до розгляду справ, пов'язаних з неповнолітніми, була осмислена ще в Стародавньому Римі. Але найбільшої гостроти набула в самому кінці XIX століття, коли виникла ідея створення особливих спеціальних судів у справах неповнолітніх, перший з яких був створений в Австралії в 1890 р., а в 1894 р. у Канаді. Але системно до цього питання вперше підішли в США. Перший суд у справах неповнолітніх у США було створено 2 липня 1899 р. у м. Чикаго (штат Іллінойс). [2]

В Україні перші ювенальні суди були створені наприкінці ХІХ – на початку ХХ ст. в межах судової реформи, що проводилась в Російській імперії.

Ювенальна юстиція – це спеціальна система установ і організацій, що здійснюють правосуддя у справах про правопорушення, скоєні неповнолітніми і проти неповнолітніх, включаючи профілактику підліткової злочинності та соціально-психологічну реабілітацію.

Проблема порушення права серед неповнолітніх закладена ще в правовій культурі свідомості їх батьків. Сім'я – це природне середовище нормального розвитку дитини та її життя в цілому. Правові засади взаємодії сім'ї та складових системи ювенальної юстиції закріплені у міжнародних нормативно-правових актах, таких як Конвенція ООН про права дитини, Мінімальні стандартні правила ООН щодо ювенальної юстиції, Правила ООН про захист неповнолітніх, позбавлених волі.

Фундаментальними засадами цих документів є наступні :

1) інформування батьків або опікунів щодо притягнення о відповідальності неповнолітніх.

2) обов'язкова присутність батьків або опікунів на судовому засіданні справи неповнолітнього.

3) забезпечення нормального існування сімейного середовища та його належного функціонування [2].

Зменшення правопорушень серед неповнолітніх можна здійснити шляхом поліпшення відносин між дитиною та іншими інститутами громадянського суспільства, такими як сім'я, школа, творчі спілки та ін. Потрібно створити найкращі умови для виховання дитини та усіх якостей в ній, які зумовлюють належну не девіантну поведінку, виключити негативний вплив на дитину в шкільному і позашкільному середовищі ,негативний вплив засобів масової інформації [3].

Держава має вагомий вплив на формування умов, в яких може розвиватись належним способом дитина сирота. Законодавство повинно регулювати передачу дитини в іншу сім'ю або спеціальний заклад. Створюються спеціальні програми, які передбачають процеси дошкільної та середньої освіти в спеціальних закладах. Мають місце корекційні програми, які сприяють відновленню нормальної поведінки дитини. Існують певні закони, які закріплюють права дитин-сирот, відповідальність та міри покарання.

Підсумовуючи сказане, можна зазначити, що сім'я відіграє важливу роль у формуванні та розвитку свідомості дитини, її поведінці в суспільстві і подальшому житті. Міжнародне законодавство передбачає участь сім'ї в створенні правової свідомості неповнолітній осіб. Аналізуючи останні

соціально-економічні зміни в Україні можна зазначити, що молодь та її свідомість формуються не належним шляхом та в несприятливих умовах.

І так як існують концепції впровадження ювенальної юстиції на Україні, котрі, на нашу думку, необхідно впроваджувати, а міжнародні нормативно-правові акти будуть слугувати прикладом належної системи ювенальної юстиції, ефективного вирішення проблем порушення права серед неповнолітніх та здійснення судочинства.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Покарання чи виховання. Введення ювенальної юстиції: за і проти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zib.com.ua/ua/print/33746-vvedennya_yuvenalnogo_pravosuddya_za_y_proti.html
2. Крестовська Н.М. Ювенальна відповідальність: до постановки проблеми / Н.М. Крестовська // Актуальні проблеми держави і права. – 2004. – Вип. 22 – С. 31-35.
3. Крестовська Н.М. Сім'я у сфері дії ювенальної юстиції / Н.М. Крестовська // Актуальні проблеми держави і права. – 2011. – Вип. 61. – С. 374-379.

Деркач Анна В'ячеславівна

*студентка 2-го курсу соціально-правового факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник – к.ю н., асистент Швидка В.Г.*

ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ В ДОКТРИНІ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА

У галузі цивільного права функціонують кілька визначень щодо розуміння суті цивільної відповідальності: покарання, санкції, реакції на правопорушення [1]. Саме тому питання про сутність цивільно-правової відповідальності в юридичній літературі є спірним. У цивільному законодавстві немає певної норми щодо чіткого визначення поняття «цивільно-правова відповідальність», бо воно є такою абстрактною науковою категорією, яка є опірною для різних правових конструкцій та інститутів цивільного права.

Існують два різноаспектних підходи, що пояснюють розуміння відповідальності. Їх сутність полягає в тому, що юридична відповідальність, і цивільно-правова у тому ж числі, пояснюється як відповідальність вчинки, здійснені в минулому (ретроспективна), або як відповідальність, що настає за майбутню поведінку (її ще називають проспективною чи позитивною